

[Lenger]

Den vagthavende har jo ingen lægelig uddannelse, slår hr. Bernhard Baunsgaard derefter fast, og det har han ret i. Han tilføjer endda, og det forstærker efter min mening udtalelsen:

»Det må være svært for selv en uddannet læge at skønne rigtigt mellem alle disse muligheder og ganske umuligt for en politiembedsmand, der ikke har en sådan uddannelse.«

Det er jeg helt enig i, men alligevel står vi altså i en situation, hvor et flertal indstiller forslaget til forkastelse, men endnu inden det er forkastet, er dette flertal uenig indbyrdes. Det må ikke være let at være justitsminister, men han kan jo ikke gøre begge dele, han kan ikke både følge hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Hagen Hagensen. Derfor er mit spørgsmål til justitsministeren: hvem af de herrer vil han egentlig følge?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Fru Ebba Strange stillede mig det spørgsmål, hvad jeg ville gøre, hvis forslaget ikke blev gennemført. Det skal jeg gerne søge at besvare, og hr. Lenger har jo netop stillet et tilsvarende spørgsmål. Jeg må dog først lige komme med en bemærkning om det, der vel også bør interessere forslagsstillerne, nemlig hvad der skal gøres, hvis forslaget skulle blive gennemført. Det synes jeg der er givet meget, meget få anvisninger på.

Efter det ændringsforslag, der er stillet, opfordrer man til med virkning fra 1. januar 1987, altså om godt et halvt år, at erstatte de nuværende detentioner med sundhedsmæssige foranstaltninger, hvortil er knyttet den fornødne lægelige, plejemæssige og rådgivningsmæssige bistand. Det er politiet, der fortsat skal foretage indbringelsen.

Det, man altså vil gøre nu fra forslagsstillerens side, er at træffe en beslutning, der administrativt skal gennemføres i løbet af disse 7 måneder, gående ud på, at ansvaret for de ca. 30.000 detentionsanbringelser, vi har om året, skal overgå til den anden myndighed, der skal tilrettelægge det. Politiet bringer man ikke ud af billedet, politiet skal fortsat indbringe de pågældende; på hvilket grundlag er jeg ikke ganske klar over, for jeg forstår, at det, man mener, er, at det er en helt anden myndighed, der skal have opga-

ven og ansvaret. Jeg mener ikke, det er forsvareligt at gennemføre noget sådant.

Jeg mener også, i betragtning af at socialdemokratiet er forslagsstiller, at det er mærkeligt, når det forslag, de har fremsat, kom i en betænkning for 22 år siden og de dog selv har haft regeringsposter i en betragtelig del af den periode, at de så siger: i løbet af godt et halvt år skal det hele gennemføres.

Fru Ebba Strange citerede af det, jeg havde sagt ved førstebehandlingen. Det er ganske rigtigt, at jeg gav udtryk for, at henlæggelsen af opgaven til sundhedsmyndighederne ikke ville støde på modstand fra justitsministeriets side, og at jeg var parat til at drøfte spørgsmålet nærmere.

Når nu fru Ebba Strange karakteriserer forhandlingerne som deprimerende, så må jeg sige, at jeg ikke har haft nogen lejlighed til at drøfte sagen med udvalget. Jeg har ikke af forslagsstillerne været indkaldt til samråd. Jeg ville gerne have deltaget i en drøftelse og er overrasket over, at man absolut ville føre forslaget frem til behandling nu.

Jeg tror, det bedste man kunne gøre fra forslagsstillerens side, var at tage forslaget tilbage fra afstemning, således at man kunne drøfte sagen nærmere, for det synes jeg faktisk ikke der har været mulighed for.

Jeg mener, det ville være rigtigt i hvert fald delvis at få sundhedsmyndighederne ind i billedet. Om det kan redde fra dødsfald, som vi desværre har set, kan man betvivle, og det møde, jeg henviste til havde fundet sted med sundhedsstyrelsen i oktober 1985, tydede ikke meget på, at man kunne opnå større sikkerhed, selv om opgaven gik over til sundhedsmyndighederne.

Jeg synes – det ligger på linje med, hvad hr. Bernhard Baunsgaard har fremdraget her – at det er rigtigt at få inddraget sundhedsmyndighederne mere i spørgsmålet, når det drejer sig om at vurdere personer, der henlægges i detentionen. Jeg kan ikke på stedet – vi har altså heller ikke haft lejlighed til at drøfte det nærmere – sige, under hvilken form det skal være, men jeg mener, det er nødvendigt at gentage mødet med sundhedsmyndighederne. Jeg kan sige på socialministerens vegne, at hun også gerne ser, at man tager en sådan drøftelse.

Politiet har jo i dag ansvaret, og der er ikke noget ændret i politiets ansvarsbestemmelser på dette område, men jeg tror, alle vil